

7e NIEUWSBRIEF

Beste lezers,

Naast een lid van het comité van aanbeveling, willen wij u in deze nieuwsbrief ook graag het bestuur voorstellen. Op dit moment bestaat het bestuur uit 4 personen, hetgeen aan de krappe kant is met het oog op alle plannen die wij graag zouden verwezenlijken. Vandaar in deze nieuwsbrief een oproep voor een 5e bestuurslid. Op pagina 2 vindt u de andere bestuursleden, ik zal mijzelf hieronder introduceren:

Mijn naam is Wilma Witkamp, ik ben getrouwd en moeder van een dochter Marli. Een aantal onder u hebben haar ongetwijfeld luid en duidelijk op de achtergrond van een telefoongesprek gehoord. In augustus komt een tweede kindje. Sinds een jaar of 10 ben ik als projectbeheerder werkzaam voor een laboratorium waar o.a. onderzoek naar meningitis vaccins wordt verricht. Hierdoor kwam ik in aanraking met (ouders van) patiënten en hun indringende verhalen; wetenschappers die mij "enthousiast" hebben gemaakt voor het onderwerp meningitis en al haar gevolgen; en met de Engelse Meningitis Stichting "The National Meningitis Trust", een voorbeeld van wat een goede organisatie kan doen op het gebied van o.a. stimulering van wetenschappelijk onderzoek, voorlichting en lotgenotencontact. Uiteindelijk heeft dit geresulteerd in een samenwerking van enerzijds wetenschappers, anderzijds ouders/patiënten: de Nederlandse Meningitis Stichting. E.e.a. mede dankzij onze voormalige secretaris Claudia Coumts van den Dobbelsteen. Door haar gedrevenheid zijn heel wat zaken aan het rollen gebracht en is de Stichting zonder twijfel versneld opgericht.

Mijn motivatie om intensief bij de NMS betrokken te zijn, ik vraag het mijzelf regelmatig af en vind het moeilijk te omschrijven; het feit dat je iemand tot steun kunt zijn. Dat dankzij onze informatie 'in lektentaal' iemand begrijpt wat meningitis/sepsis is en symptomen en/of restverschijnselen kan herkennen. Mensen die, mede door deze nieuwsbrieven, weten dat ze niet alleen staan. Ik herinner mij een telefoongesprek met iemand die lang geleden haar kind aan meningitis heeft verloren en haar verhaal na 15 jaar aan mij vertelde. Een emotioneel gesprek. En aan het eind zei zij, bedankt voor het luisteren en dat je het niet raar vindt dat ik na 15 jaar nog steeds om mijn zontje huil en vragen heb. Ik denk dat ik het daarom doe; want als iemand zoiets tegen je zegt, dan kun je alleen maar heel dankbaar zijn dat je dit vrijwilligerswerk überhaupt mag doen!

Wilma Witkamp
Voorzitter

BIJEENKOMST VOOR OUDERS VAN OVERLEDEN KINDEREN, 9 MEI 1998

De datum was een bewuste keuze, zo vlak voor moederdag. Veel ouders zagen op tegen die dag. Feestdagen zijn niet altijd feestdagen meer, maar je kan er zo moeilijk omheen. Wij hoopten dat de bijeenkomst ouders de mogelijkheid zou geven samen over die gevoelens te praten.

Bijna moederdag of niet, het blijft voor veel ouders moeilijk om te beslissen of zij bij zo'n dag aanwezig willen zijn. Heb je wel zin om alles op te rakelen, om zeer persoonlijke gevoelens te delen met vreemden?

Toch bleek ook dit keer dat de twijfel snel verdwijnt als men bij elkaar komt. Familie, vrienden en kennissen kunnen zich proberen in te leven in de gevoelens van een ouder die een kind verliest, maar begrijpen vaak niet hoe het is om dit elke dag opnieuw weer te moeten accepteren. Hoe hard een onoverdachte opmerking van een ander kan aankomen. Waarom het niet "maar eens over moet zijn".

De ouders onderling begrepen elkaars gevoelens. Er werd gesproken over dingen die in een 'gewoon' gezelschap onmogelijk zouden zijn. Geen gedachte is onredelijk of overdreven. Ook als men niet hetzelfde over iets dacht, respecteerde men elkaar. Voor veel mensen was het prettig om te zien 'hoe ver andere mensen waren'. Ouders die hun kind kortgeleden waren kwijtgeraakt luisterden hoe anderen er na een aantal jaar

aan toe waren. Daar gaan we naar toe. Aan de andere kant herkenden ouders die al een paar jaar verder waren de verhalen van de 'nieuwelingen'. Daar kwamen we vandaan. Zeker de eerste jaren is het verdriet nog zo overweldigend dat je niet het gevoel hebt verder te komen. Ouders waren verbaasd of misschien wel opgelucht dat dit toch was gebeurd.

Deze bijeenkomst was voor ouders van overleden kinderen. Maar als hierboven 'ouders van kinderen met gedragsproblemen of handicaps of oud-patiënten' zou hebben gestaan, zou het effect hetzelfde zijn geweest. Hoe vergelijkbaarder de ervaring, hoe meer betekenis de bijeenkomst krijgt. Daarom is het van groot belang dat de NMS veel aandacht geeft aan dit soort kleine groepsbijeenkomsten.

Jantien Zeven, gespreksleider

P.S.: Beste Huug,

Bedankt voor het gebruik van je zaal en voor alle zorg waarmee je alles had georganiseerd. De vanzelfsprekende manier waarop alles liep, zorgde ervoor dat iedereen zich kon ontspannen en zich even thuis voelde. Je was onmisbaar.

Beste Merel en Jantien, bedankt voor de goede begeleiding van de groepen. Ook jullie waren onmisbaar.

COMITE VAN AANBEVELING

De NMS beschikt over een Comité van Aanbeveling waarin ongeveer 35 personen zitting hebben.

In de nieuwsbrief willen we gaarne de leden van dit Comité aan u voorstellen.

Dit keer aan het woord de heer F. Brink, voorzitter van de NCRV.

Evenals mijn voorganger dat heeft gevoeld, wil ook ik mijn waardering laten blijken voor de Nederlandse Meningitis Stichting. Graag doe ik dat door zitting te

nemen in het Comité van Aanbeveling. Als voorzitter van een grote organisatie, waarin vrijwilligers een belangrijke rol spelen, hoop ik binnen uw Stichting eenzelfde "drive" te ervaren voor een doelstelling, die velen na aan het hart ligt. Informatievoorziening, contacten leggen, stimuleren van wetenschappelijk onderzoek: allemaal zaken, die voor degenen onder ons, die in aanraking komen met de ziekte meningitis, van wezenlijk belang zijn.

F. Brink
Voorzitter NCRV

SECRETARIS: Merel de Kleuver

Hallo, mag ik mij even voorstellen. Ik ben Merel de Kleuver, getrouwd met Richard, moeder van Rogier en een tweede kind is op komst.

Wij zijn in contact gekomen met de Nederlandse Meningitis Stichting omdat Rogier (nu 3 jaar) met 14 maanden meningococcen sepsis heeft gehad.

Ik las in het blad "Kinderen" dat er een stichting werd opgericht. Ik heb daar meteen op gereageerd omdat ik graag meer informatie over meningitis/sepsis wilde hebben.

Sindsdien zit ik in het bestuur van de stichting en sinds een paar maanden beheer ik het secretariaat en zorg voor de folderverspreiding naar zorgcentra met behulp van vrijwilligers.

Zo ben ik inmiddels heel wat meer te weten gekomen over hersenvliesontsteking en sepsis, en haar gevolgen.

Ik hoop door middel van folder verspreiding andere ouders alert te kunnen maken op de symptomen van meningitis en sepsis, dat ze goed op letten wanneer een kind plotsklaps erg ziek wordt.

Nou, ik hoop dat je zo een idee hebt gekregen van wie ik ben. Heb je nog vragen, ze zijn welkom.

Groeten,

Merel de Kleuver

COMPUTERS

Via de heer E. Timmermans heeft de NMS 4 computers, type 386, gekregen welke "over waren" na aanschaf van van nieuwere modellen bij zijn werkgever. De NMS is hier heel erg blij mee!

Niet alle vrijwilligers zijn in het bezit van een computer en/of printer. De NMS is niet in de financiële positie om dure computers aan te schaffen. Is ook uw bedrijf toe aan vervanging van computers? Dan houden wij ons van harte aanbevolen voor overname van de "overgebleven exemplaren" (3 of 486'ers)!

PENNINGMEESTER: Jantien Zeven

Wie is Jantien Zeven. Medisch bioloog en medisch bibliothecaris van opleiding, assistent clusterhoofd poliklinieken van beroep, getrouwd en moeder van een zoon van twee

en penningmeester van onze stichting.

Van het bestuur ben ik de enige die zelf meningitis heeft gehad. Alhoewel ik nog steeds niet weet wat erger is, het zelf hebben of een kind hebben die het heeft. Destijds overviel de meningococcen bacterie mij in mijn studententijd. Zowel de infectiebron als mijn ziekteverloop waren geheel volgens 'het boekje': studentenvereniging, koorts, nekkramp, braken, ontelbare vlekjes, gedesoriënteerd. Toch moesten er drie huisartsen aan te pas komen voor ik, na vier dagen ernstig ziek thuis te hebben gelegen, werd gediagnosticeerd met meningitis. Eenmaal in het AZ-Leiden ging het snel beter met mij. Ik heb geluk gehad. Mijn concentratiestoornissen, evenwichtsstoornissen en neerslagtigheid het eerste jaar vallen in het niet bij de verhalen van veel van onze leden.

Desalniettemin voel ik mij bij de stichting op mijn plaats. Het geeft mij de kans informatie te krijgen over 'wat er in mijn hoofd is fout gegaan'. Dat ik op deze manier anderen help die met dezelfde vragen zitten vind ik erg fijn. Ook ik heb vragen over erfelijkheid, herhaalbaarheid en kleine stoornissen (ik kan heel slordig gaan praten als ik moe ben en onthoudt dingen slecht). Twijfels die je gek kunnen maken als je tegen een zwijgende muur van medici op loopt.

Mijn persoonlijke missie in de stichting is de medische hulpverleners ervan te overtuigen dat kennis van meningitis bij de bevolking hun beroep niet hindert maar juist vergemakkelijkt. Als er één leven wordt gered door die kennis is dat alle moeite waard.

Dat moet ik mij voor ogen houden. Vrijwilligerswerk valt niet altijd mee, maar wat je er mee bereikt betekent meer dan een salarisstroom.

Jantien Zeven

BESTUURSLID/: Peter Zonnevillje Webmaster

Mijn naam is Peter Zonnevillje. Ik ben getrouwd en vader van twee kinderen.

Toen onze eerste zoon (Tom) 10 dagen oud was, en net twee dagen thuis uit het ziekenhuis, werd hij hangerig, dronk heel

slecht en kreeg hij koorts. Volgens de kraamhulp kwam dat door het warme weer (augustus 1995). De huisarts kon ook geen 100% uitsluitel geven, alleen wist hij één ding zeker: baby's mogen geen koorts krijgen! Daarom verwees hij ons naar het ziekenhuis.

"Om uit te sluiten dat het geen meningitis is", zo vertelde de dienstdoende kinderarts ons, "wil ik vocht uit z'n ruggenmerg halen". Omdat bleek dat dit vocht troebel was, constateerde ze, met 99,9% zekerheid, toch dat het wel degelijk (neonatale) meningitis moest zijn. Snel medisch handelen heeft uiteindelijk zijn leven gered. In ons geval, gelukkig, voorsnag zonder ernstige restverschijnselen.

Alhoewel het bijna niet voorkomt, kreeg ook onze tweede zoon (Luuk), onlangs en zes weken na z'n geboorte, dezelfde ziekte verschijnselen als z'n broer Tom.

Na de ziekte van Tom bleven we toch met vragen zitten. Onbekend met de ziekte ga je op zoek naar informatie. Broodnodige informatie, want over hersenvliesontsteking hoor- en lees je alleen maar slecht aflopende verhalen.

De folders van de in december 1996 opgerichte Nederlandse Meningitis Stichting, gaven ons uiteindelijk, anderhalf jaar na dato, veel meer duidelijkheid.

Dankzij die informatie hadden we bij Luuk een beter beeld over de ziekte meningitis. Ondanks het feit dat beide jongens er, voor zover bekend ernstige, restverschijnselen vanaf gekomen zijn, verbazen wij ons over het feit dat "de wetenschap" in beide gevallen niet kon aangeven om welke bacterie of virus het ging en gaat. Wij vroegen ons soms zelfs wel eens af waarom men meningitis min of meer uitsloot en er een andere "onbekende zevende ziekte" naam aan gaf.

Als fanatiek PC/internet hobbyist vond ik dat de informatie over meningitis/sepsis ook via het internet voor een breed publiek toegankelijk gemaakt kon worden.

Mijn voornaamste taak als bestuurslid van de Nederlandse Meningitis Stichting is dan ook de verzorging van de homepage.

Peter Z. Zonnevillje

HOECHST MARION ROUSSEL PRIJS

Op dinsdag 21 april 1998 heeft dr. Marcel van Deuren, internist in het Academisch Ziekenhuis Nijmegen de "Hoechst Marion Roussel" prijs in ontvangst mogen nemen. Deze wetenschappelijke prijs is hem toegekend vanwege zijn verdiensten op het gebied van meningococcen sepsis onderzoek, verwoord in het proefschrift "Acute meningococcal disease". Aan deze prijs is een geldbedrag verbonden waarvan dr. Van Deuren een deel aan de NMS heeft geschonken. Het bestuur wil dr. Van Deuren alsnog van harte feliciteren, en daarnaast bedanken voor de schenking. Uiteraard zijn wij hier heel erg blij mee!

Besloten is om het bedrag te besteden aan het drukken van uitgebreide informatie over meningococcen sepsis en haar gevolgen. Een aanvang met deze informatie is gemaakt. Het zal nog wel even duren voor het materiaal kant en klaar gedrukt is.

KORRELATIE GEZONDHEIDSLIJN: EERSTE HULP BIJ AL UW VRAGEN

U bent van het bestaan van de meningitis stichting op de hoogte. Sommigen onder u hebben hier een ware zoektocht voor moeten ondernemen. Om deze zoektochten te voorkomen bestaat sinds maart 1998 de Korrelatie Gezondheidslijn **0900-1450** (30ct/m). Deze lijn staat open voor al uw vragen op het gebied van gezondheid en welzijn.

De lijn heeft een verwijfsfunctie. De informanten beschikken over een groot bestand met namen, adressen, telefoonnummers en openingstijden van bv. patiënten- en zorg organisaties, zoals de NMS maar ook organisaties waar u terecht kunt met een klacht over een medische behandeling, of een vraag over financiële bijdragen voor gehandicapte kinderen.

De lijn is niet alleen bedoeld voor het publiek, maar ook voor medici en hulpverleners.

Mocht u iemand in uw omgeving op de hoogte willen brengen van het bestaan van deze lijn, dan kan dat met de folder over de Korrelatie Gezondheidslijn. Deze is gratis aan te vragen op telefoonnummer 030-2710100.

- AGENDA -

LIMBURG

Op 20 juni stond een regionale bijeenkomst in Sittard gepland. Alle geïnteresseerden in Limburg zijn hierover aangeschreven door Cor Langenkamp, coördinator Limburg. Omdat er slechts 1 positieve reactie is gekomen is de bijeenkomst afgeblazen en is het betreffende echtpaar uitgenodigd om met de familie Langenkamp "in de huiskamer" te praten.

ZUID HOLLAND EN ZEELAND

Op 3 oktober staat, onder voorbehoud, een bijeenkomst gepland voor bovengenoemde regio's. Meer informatie hierover in de volgende nieuwsbrief.

LANDELIJKE BIJEENKOMST

Deze staat gepland op 12 december met aaneensluitend lotgenotengroepen. Meer hierover in een volgende nieuwsbrief.

TENNISWEDSTRIJD 1 OKT. 1998

Op 1 april j.l heeft opnieuw een benefiet tenniswedstrijd plaatsgevonden in Eindhoven, georganiseerd door de heer C. Timmermans. De opbrengst van deze wedstrijd, f 1000,00 (10,- per deelnemer) is geschonken aan de NMS. Besloten is om ook deze bijdrage te gebruiken voor het ontwikkelen van informatie over meningococce sepsis.

Heer Timmermans, hartelijk dank voor dit initiatief en de schenking!

ENGELS ONDERZOEK: MENINGITIS BIJ KINDEREN JONGER DAN EEN JAAR; EEN VERVOLGSTUDIE NA 5 JAAR

Op 2 juni '98 hield de National Meningitis Trust, onze Britse zusterorganisatie een grote conferentie op het Institute of Child Health in Londen. Het thema was: Meningitis: de effecten en de consequenties. Een van de sprekers was Helen Bedford, een gastonderzoeker op het instituut. Zij sprak tijdens de conferentie over haar onderzoek waarin zij kinderen die meningitis hadden gehad in hun eerste levensjaar volgde gedurende vijf jaar. De kinderen waren afkomstig uit Engeland en Wales.

Tussen 1985 en 1987 werden kinderen met meningitis onder de één jaar door hun kinderarts aangemeld bij het Karim Centre for Meningitis Research. Dit onderzoekscentrum is gevestigd in het Queen's Charlottes Hospital. In deze twee jaar werden 1927 meldingen van meningitis gemaakt. Het Karim Centre en het Institute of Child Health hebben de gezondheid en de ontwikkeling van deze kinderen in een vervolgstudie onderzocht om de lange termijn effecten van meningitis tijdens de kinderleeftijd te bestuderen.

Om deze informatie te verzamelen hebben de onderzoekers, toen de kinderen de leeftijd van vijf jaar bereikten, vragenlijsten gestuurd aan huisartsen en ouders. Via de huisartsen werd ook een andere groep kinderen van vijf jaar benaderd die geen meningitis hadden gehad om de meningitisgroep mee te vergelijken. Negentig procent van de ouders en huisartsen hebben meegewerkt aan de vragenlijsten, een zeer hoge score.

De huisartsen en ouders meldden dat de meeste vijfjarigen uit beide groepen fit en gezond waren en geen gezondheidsproblemen of ontwikkelingsstoornissen vertoonden. Een enkele keer werden relatief minder ernstige klachten zoals middenoorontsteking gemeld. In de groep kinderen die in hun eerste jaar meningitis hadden gehad kwam echter een klein percentage kinderen voor die wel problemen hadden, met name met het gehoor, de motoriek en het leervermogen.

Op grond van de informatie van de huisartsen en de ouders had 75% van de kinderen in de meningitisgroep en 84% van de kinderen in de vergelijkingsgroep géén problemen met het gehoor of de oren. Van de kinderen die wel problemen hadden op dit gebied had het grootste deel middenoorontsteking gehad. Van de

kinderen in de meningitisgroep had echter 5.6 % van de kinderen blijvende gehoorstoornissen, tegen 0.3% van de kinderen in de vergelijkingsgroep. Bij de gehoorgestoorde kinderen in de meningitisgroep was bij een op de drie kinderen de schade dusdanig dat de gehoorstoornis bijvoorbeeld het vermogen om een taal te leren beïnvloedde.

Met de motoriek had 91% van de meningitisgroep en 99% van de vergelijkingsgroep geen problemen.

In de meningitisgroep hadden echter 57 kinderen (3.6%) "cerebral palsy" en 1.6% had andere ernstige problemen. Minder ernstige problemen zoals onhandigheid en slechte balans kwam bij 2% van de kinderen voor.

In de meningitisgroep had 93.6% van de kinderen geen problemen met het leervermogen. In de vergelijkingsgroep lag het percentage op 99%.

Ernstige stoornissen in het leervermogen kwamen voor bij 1% van de kinderen in de meningitisgroep. Van 2.6% van de kinderen in de meningitisgroep werd gezegd dat zij zich beduidend slecht konden concentreren of niet konden meekomen met de andere leerlingen. In de vergelijkingsgroep was dit maar 0.5%.

Als de kinderen in de meningitisgroep werden verdeeld naar de soort bacterie die de meningitis had veroorzaakt, bleek bijvoorbeeld dat vier maal zo veel kinderen met een pneumococce meningitis een gehoorstoornis hadden als de kinderen met een Hib-meningitis.

Over het algemeen kan gezegd worden dat de meeste kinderen die in hun eerste levensjaar meningitis krijgen geen duidelijke langdurige ernstige restverschijnselen aan meningitis overhouden. Echter, bij 17% van de kinderen zijn er wel ernstige of minder ernstige gevolgen.

De onderzoekers denken dat de resultaten van dit onderzoek huisartsen kunnen ondersteunen als zij de ouders van een meningitispatiënt willen informeren over de kans op langdurige restverschijnselen.

Dit stuk werd in zijn geheel overgenomen en vertaald uit 'Headlines: the newsletter of the National Meningitis Trust', spring/summer 1998. Het stuk werd geschreven door de onderzoekster Helen Bradford.

ERVARINGSVERHAAL uit Duitsland

Als Nederlanders woonachtig in Duitsland (Stuttgart) heeft onze dochter van zes maanden een meningitis zonder, blijvend, schadelijke gevolgen doorstaan; ze is inmiddels 2 jaar. Op basis van het moeder-instinct dat duidelijk waarnam dat iets niet goed was met onze kleine dochter, hebben we de auto gepakt en zijn naar onze kinderarts gereden, welke ons direct doorstuurde naar het plaatselijk kinderziekenhuis.

Bij aankomst in het ziekenhuis werd een rugpunctie gemaakt waaruit in eerste instantie bleek dat het geen meningitis was en wij op gelucht adem konden halen.

Ze was deze nacht erg onrustig, kreeg een infuus, en de volgende dag, rond de middag, na het drinken van een beetje thee kregen wij de indruk dat het beter zou gaan, totdat ze na een half uur moest overgeven waarna haar ziektebeeld zo rapide veranderde en ook de eerste vlekjes ontstonden, zodat het vermoeden van de gevreesde ziekte weer terugkwam. Nadat opnieuw gepuncteerd was konden we vaststellen dat het naar alle waarschijnlijkheid toch meningitis was.

Tijdens de tweede dag op de afdeling intensive care werd bevestigd dat zich in Constance haar bloed meningococci bevonden.

Na het toedienen van twee soorten antibiotica, zgn. breed spectrum, stabiliseerde haar ziektebeeld zich na zes uren, waarmee ze ons toch allemaal, inclusief de behandelende dokters, verraste.

Ze heeft in totaal 3 weken, waarvan twee dagen op de afdeling intensive care, in het ziekenhuis gelegen.

Ons geluk in deze situatie is, dat je in Duitsland niet, zoals in Nederland, aangewezen bent op je huisarts, maar op eigen initiatief een specialist (kinderarts) of zelfs een ziekenhuis kunt bezoeken, zonder dat hiervoor een verwijfsbrief van de huisarts noodzakelijk is.

In Duitsland is het gebruikelijk dat een kind vanaf de geboorte tot en met zijn 16e levensjaar onder controle blijft van een kinderarts en deze als specialist de symptomen van meningitis vaak sneller zal vaststellen als een huisarts. HYS/F/D

Lieve Mart,

Het is jammer dat je dood bent.

Het verleden is mooi.

*Hoe je had rond gerend,
hoeveel pret je had.*

Spelen met vriendjes en vriendinnetjes.

Maar toen ... ging je plotseling dood?!

Het is niet meer leuk zonder jou.

Heb veel pret in je geestjes leven.

en denk aan ons.

Van je grote zus, Ellen

BOEKBESPREKING

Titel: Stilstaan

Schrijver: Willy Schuysmans

ISBN nummer: 90-317-1149-7

“Ziezo” zei Benjamin. “Nu ben ik dood. Mijn hart staat stil.” Hij ging rechtop zitten in het hoge ziekenhuisbed, keek even naar de aan- en uitflitsende lampjes en glimlachte.

Benjamin is pas tien als hij sterft. Op het kerkhof leert hij andere doden kennen. Samen doen ze gekke dingen. Elke avond gaat hij naar huis om zijn familie te troosten. Maar op een dag merkt hij dat hij doorzichtig wordt en vervaagt

Een heel apart, pakkend jeugdboek over sterven, rouwen en loslaten. Voor lezers vanaf 10 jaar maar ook een goed voorleesboek voor kinderen vanaf 7 jaar. Het is trouwens ook een aanrader voor ouders, familie en kennissen van overleden kinderen die graag een stukje herkenning willen vinden.

Nanda Langenkamp

TEKEN-/DICHT WEDSTRIJD

De NMS organiseert een teken-/dicht wedstrijd voor kinderen tot en met 12 jaar. De bedoeling is om deze tekeningen en/of gedichten te gebruiken voor het drukken van kerstkaarten, welke beschikbaar zullen komen voor belangstellenden.

Het thema laten we graag aan de kinderen over en hoeft niet met meningitis/sepsis of kerstmis te maken te hebben. Maar het mag natuurlijk wel.

Van de 6 meest bijzondere exemplaren zal een speciale afdruk vervaardigd worden voor de kunstenaars/essen die ze gemaakt hebben. Een onafhankelijke jury zal zorg dragen voor het uitkiezen van deze 6 exemplaren.

Kinderen kunnen uw eigen kinderen zijn, maar bijvoorbeeld ook familie, klasgenootjes of vriendjes van een meningitispatiënt.

Inzendingen kunnen tot 31 oktober 1998 gestuurd worden naar de NMS.

Wij wachten met spanning af!

BOEKJE met ERVARINGSVERHALEN

Inzendingen voor een boekje met ervaringsverhalen druppelen langzaam binnen. Het betreffen vooral verhalen met een fatale afloop. Maar ook verhalen met een “goede” afloop zijn van harte welkom. Voelt u ervoor om uw ervaringen op te schrijven dan houden wij ons van harte aanbevolen.

- VACATURE -

Het NMS bestuur bestaat op dit moment uit 4 enthousiaste leden. Naast een bestuursfunctie hebben de meeste leden een gezin met (bijna) jonge kinderen en een baan, waardoor helaas de tijd soms ontbreekt om alle ideeën op korte termijn uit te voeren.

Het NMS bestuur is daarom dringend op zoek naar een vijfde algemeen bestuurslid die tevens de penningmeester zal ondersteunen.

Functie-omschrijving: meedenken over het NMS beleid en mede uitvoeren van activiteiten. Ondersteuning van de penningmeester op met name het gebied van fondsenwerving.

Van een kandidaat wordt het volgende gevraagd: affiniteit met meningitis/sepsis. Interesse in de (wetenschappelijke) ontwikkelingen m.b.t. meningitis/sepsis. Cijfermatig inzicht. Bereidheid om bestuursvergaderingen bij te wonen (ongeveer 11 keer per jaar) en daarnaast een aantal keren per jaar deel te nemen aan activiteiten, meestal in het weekend.

Bij voorkeur woonachtig in het westen of midden van het land en in het bezit van een auto. Dit in verband met het bijwonen van de vergaderingen.

Mocht u geïnteresseerd zijn in een deze functie, dan kunt u vrijblijvend contact opnemen met Wilma Witkamp, tel. 035-6017771 of bij afwezigheid GSM 06-51232745. (Belt u op het laatste nummer, dan wordt u direct teruggebeld.)

Lieve Mart,

Ben jij het die de zon laat schijnen,

en de wolken laat verdwijnen?

Ben jij soms die zon met een grote glimlach om zijn mond?

die ik vroeger heb gekend toen je met beide benen op de grond stond?

Ben jij diegene die de bloemetjes laat bloeien en het gras laat groeien?

Ben jij die luchtpiraat die zo hoog boven de bomen gaat?

Ben jij dat jongetje dat boven ons hoofd vliegt en alle baby's wiegt?

Dag lieve broer, vlieg jij maar fijn,

waar je nu ook mag zijn.

Een kus van je zus Roxanne.

Reacties/adreswijzigingen

Wilt u reageren op een artikel uit deze nieuwsbrief of een adreswijziging doorgeven, dan kan dit schriftelijk aan:

NMS

Postbus 265

3760 AG SOEST